

Danka a Janka sa predstavujú

Danka a Janka sú sestričky dvojčence a sú navlas rovnaké. Danka má oči celkom ako Janka, hnedé a veselé

Danka a Janka sa rovnako aj obliekajú. Danka má vždy taký istý kabát ako Janka a Janka také isté šaty ako Danka. Aj čiapky a topánky majú vždy celkom rovnaké. Keď idú po ulici, každý sa zastaví: Ktorá je Danka a ktorá Janka? Ale nikto ich nerozozná, iba mama, otec a brat Miško. Mama ich rozozná vždy, otec niekedy a Miško málokedy.

Vlani boli Danka a Janka ešte malé, ale tohto roku sú už riadne žiačky I. B triedy vo Zvolene. Na zošitoch majú napísané: Dana Botková, Jana Botková. Ale pani učiteľka ich častejšie volá takto: jedna Bodka, druhá Bodka. A niekedy im povie: Ach, vy Dvojbodka!

„Janka, ty budeš sedávať pri obloku a ty, Danka, pri uličke,“ povedala pani učiteľka na začiatku roka. „Tak vás budeme rozoznávať.“

Rozprávka tretia

AKO RASTIE TRÁVA

„Pozri, tráva rastie!“ vraví Danka.

„Počúvajme, ako rastie,“ vraví Janka.

Lahli si na trávu a počúvali. Bolo to zaujímavé, lebo tráva, keď rastie, tak si spieva.

„No, čo si počula?“ spytuje sa Danka.

„Tráva spievala,“ vraví Janka. „Takto:

Rastiem pomaličky,
rastiem do oblohy,
rastiem pre kravičky
aj pre bosé nohy.“

„Čoby, čoby!“ kričala Danka. „Tráva spievala takto:

Rastiem na briežku,
rastiem v jamke,
spievam slnicčku,
spievam Danke.“